

Een vrouw met olie in Betanië

Schriftlezing: Matteüs 26:1-13

Het verhaal van vanavond speelt zich af in Betanië. Een dorp aan de andere kant van de Olijfberg. Ongeveer 3 kilometer van Jeruzalem aan de weg naar Jericho.

We kennen Betanië uit de Bijbel als de woonplaats van Martha, Maria en Lazarus. Geliefde vrienden van Jezus. Hier had Jezus Lazarus uit de dood weer tot leven geroepen.

Maar vandaag is rabbi Jezus te gast in het huis van een zekere Simon. Als dank voor zijn genezing van huidvraat / melaatsheid heeft Simon voor Jezus en zijn leerlingen een feestelijke maaltijd georganiseerd. Zo wil Simon zijn dankbaarheid aan Jezus tonen.

Het is twee dagen voor de viering van het Pascha. En terwijl in Jeruzalem de geestelijke leiders van het volk van de Joden in het paleis van hogepriester Kajafas een plan beramen om Jezus door middel van een list gevangen te nemen en Hem te doden ... ligt Jezus, samen met zijn leerlingen aan ... aan de maaltijd in het huis van Simon in Betanië.

En dan is er opeens die onbekende vrouw. Nee, haar naam wordt niet genoemd. Haar naam is volgens Matteüs, de schrijver van het evangelie, blijkbaar ook niet belangrijk. Wat wel belangrijk is ... is wat ze doet. Let op de details wil Matteüs ons meegeven.

Het zal haar niet veel moeite hebben gekost om het huis van Simon binnen te komen. Er waren veel vrouwen druk bezig om de gasten van eten en drinken te voorzien. Tussen al die vrouwen zal ze niet zijn opgevallen.

Gespannen en opgewonden wringt ze zich tussen alle bedienden door en benadert rabbi Jezus die met de andere gasten aan tafel ligt van achteren.

Ze heeft een albasten flesje met zeer kostbare nardus-olie in de plooien van haar rok verborgen. Het is een vermogen waard: driehonderd denarie – een jaarinkomen voor een gewone werknemer. Haastig voert zij haar plan uit. Ze giet de olie uit over het hoofd van rabbi Jezus zodat het over zijn lichaam stroomt. De hele ruimte zich met een aangename geur. De gesprekken aan tafel verstommen.

Waarom ze het doet? Is het uit liefde? Is het uit dankbaarheid?

Let op: De onbekende vrouw zalft niet Jezus' vóéten. Ze breekt de hals van het flesje met dure parfum en giet de olie uit ... over zijn hóófd!

Zelf zal ze er de betekenis niet van hebben begrepen, maar Matteüs die zijn evangelie schrijft voor Joodse lezers vestigt er speciaal de aandacht op. Die onbekende vrouw – wil hij zijn lezers duidelijk maken – zalft Jezus, de Mensenzoon, hier ... tot koning! Als een voorbereiding op wat komen gaat.

Jezus is immers op de Via Dolorosa, de weg naar Jeruzalem. Over twee dagen zal Hij worden uitgeleverd om gekruisigd te worden. Jezus, de Mensenzoon, de langverwachte Koning van de Joden. Voordat Hij gekroond, gekruisigd en begraven zal worden ... moet Hij eerst nog gezalfd worden. Die zalving is een teken dat God Hem daartoe heeft geroepen en Hem daarin zal bijstaan. Verrassend overigens dat God hierbij een vrouw inschakelt.

De leerlingen hebben alleen maar oog voor de verspilde waarde van het flesje met zalfolie. Maar Jezus wijst hen opnieuw terecht: *'Waarom vallen jullie deze vrouw lastig? Zij heeft iets goeds voor Mij gedaan. ... Door de olie uit te gieten, heeft ze mijn lichaam voorbereid op het graf.'*

Nog steeds begrijpen de leerlingen niet wat er de komende dagen in Jeruzalem gaat gebeuren. In ieder geval heeft God nu alles in gereedheid gebracht. Aan alle voorwaarden van de Schriften is voldaan. Jezus, de Mensenzoon, de gezalfde koning van de Joden, is er klaar voor. Het einde van de Via Dolorosa nadert.

En die onbekende vrouw in het huis van Simon in Betanië: *'Ik verzeker jullie: waar ook ter wereld het goede nieuws verkondigd zal worden, zal ter herinnering aan haar verteld worden wat zij heeft gedaan.'*

Schoorvoetend is zij allang uit het zicht van iedereen verdwenen. Zij heeft haar taak volbracht. Wanneer Jezus aan het kruis zijn leven geeft en met liefde in een graf wordt bijgezet ... hangt de geur van haar parfum nog om Hem heen.

En wij? Al wat wij doen uit liefde voor Jezus ... kan nooit een verspilling zijn. Het zal voor God eeuwig waarde hebben en blijven bestaan.